

היכל המשפט

גיליון 3 – סיוון תשפ"ג

משולחנו של הגאון רבי מנחם מנדל פומרניץ שליט"א
בעמח"ס מכותלי בית דין אב"ד באר ישראל וחבר הביד"צ הישר והטוב בית שמש

היכל המעשה ~

חברי השטיבל שאכלו את הכיבוד מהשלום זכר של אחד החברים

נולד לו בן בשעט"מ כשעה לפני שבת ולא מצא לרכוש מוצרים אלא בחנות יקרה ולאחר השבת רוצה לקנות בחנות זולה ולהחזיר ■ חברי השטיבל שראו במקרה בירה ופיצוחים ואכלו ושתו האם חייבים לשלם ■ ומה לגבי בעל החנות עצמה שהשתתף בשלום זכר ואכל ושתה יותר מכפי יכולתו בכדי שלא ישאר מוצרים להחזרה.

שיתומים שהשתמשו בטעות בפרה שהיה אצל אביהם, אינם צריכים לשלם אלא דמי בשר בזול. וכלל זה נקוט בידך, שבאופן שאכלו הדבר בטעות, אינם חייבים לשלם אלא דדין נהנה (ב"ק יט:), והיינו שאינם צריכים לשלם אלא כמחיר הזול שיש בשוק, וכמו שכתב הרמב"ן (כתובות לד: ד"ה היתה) דלא דמי להא דרב חסדא (ב"ק קיא:) בגזל ולא נתייאשו

מעשה באחד שנולד לו בן בערב שבת אחר חצות, ובעבור שהיה צריך להכין השלום-זכר בחיפזון, פנה לבעל חנות שמוכר מאכלים של עוגג שבת, וביקש ממנו שיביא לו כל המאכלים הנצרכים לשלום-זכר, הארבעים והבירה וכו', ועשה עמו תנאי שכל מה שישאר בשלום - זכר יוכל אח"כ להשיב לו, ומה שלא ישיב לו ישלם לו אחר השבת.

בינתיים, למחרת השלום-זכר, היו מחברי בית המדרש שבאו לסעודה

שלישית, וראו שיש בקבוקי שתיה וכדומה במקרה, באו והשתמשו בכל מה שהיה שם, ואולם במוצאי שבת התברר להם שכל מה שנשאר היה שייך לבעל השמחה, ועתה רצונם לשלם לו מה שהשתמשו משלו, אלא שהם חפצים לשלם לו כפי ששווה לקנות בקבוקים אלו ברשת הזולה שבעיר, ואילו בעל השמחה אומר שהוא צריך לשלם לבעל החנות שמוכר מאכלי שבת במחירים יקרים יותר, וא"כ תובע מהם את הסכום כפי שהוא צריך לשלם. ובאו לשאול עם מי הדין. וטענו עוד כי יש עצה, שיתנו לו כסכום הזול כפי המחיר שעולה לקנות ברשת הזולה, והוא יכול לקנות שם הבקבוקים וישיבם לבעל החנות היקרה, שהרי התנה עמו שכל מה שישאר יהיה יכול להשיב, ושואל בעל השמחה אם בכלל אריך לעשות כן, שהרי לא התנה עמו אלא על מה שקנה ממנו, ואיך יוכל להשיב לו בדברים שלא קנה אצלו.

והנה ראש לכל ראוי לברר כדרכה של תורה, מהו החיוב שיש לאותם שנטלו את הבקבוקים והשתמשו בהם, בכמה אפשר לחייבם. ובענין זה כבר מצינו סוגיא ערוכה, במסכת כתובות (לד:) ובמסכת בבא קמא (ק"ב:). אומר רבא הניח להן אביהן פרה שאולה משתמשין בה כל ימי שאלתה, מתה אין חייבין באונסה, כסבורין של אביהם היא, וטבחוה ואכלוה משלמין דמי בשר בזול. ע"כ. הרי

- דבר העורך.
- היכל המעשה
- מתוך כותלי בית הדין.
- מהנעשה והנשמע.
- שו"ת ע"י רבני בית הדין.
- שואל כעניין.
- מכתבים למערכת

דבר הולך ~

ואילו פינו מלא שירה כים אין אנחנו מספקים להודות ולהלל... משום מה בציבור מסתובב פתגם כי בעוד בהלכות יו"ד כל אחד כשיש לו שאלה פונה הוא לרב בין אם מדובר בענייני איסור והיתר או בענייני הבית וכן שאלות בהלכות שבת וכיוצא"ב, ואולם כשהדבר מגיע לחו"מ כל אחד עושה דין לעצמו ואיש הישר בעיניו יעשה.

והנה עומדים אנו נפעמים זה לא מכבר נפתח קו בית הדין לשאלות הציבור וכמות הפניות המגיעות לקו עברו זה מכבר את הצפי, מה שמצריך להוסיף עוד רבנים לצוות הרבנים בכדי שיוכלו לתת מענה הולם לפונים מבלי שאלו יצטרכו להמתין זמן רב.

מי כעמך ישראל, יהודים יראי שמים המדקדקים קלה כבחמורה והוששים חלילה להשתמש ולהנות מכסף שאינו בהכרח שלהם, ומוכנים לוותר על אלפי שקלים בשביל ספק חשש גזל, זה נכון שלא תמיד צריך לוותר ולפעמים יש בכך אף שלא יהא חוטא נשכר, אך סוגי השאלות המגיעות לבית הדין מעוררות השתאות של ממש, החל מילד לקח עיפרון שפיצים מחברו וחלק מהשפיץ נשבר האם צריך לשלם לו, או תלמידת סמינר שלווה תיקוף ברב קו ולא יודעת כמה להחזיר וחוששת מצד אחד מאיסור גזל אך מצד שני מאיסור ריבית, או בחור ישיבה שחברו הזיק לו את הכובע במזיד, ורוצה לוותר לו לפני משורת הדין, ושואל האם אכן מותר לו לוותר או שמאחר וההורים קנו את הכובע אין זה בסמכותו לוותר.

ועוד כהנה וכהנה שאלות שהמכנה המשותף של כולם הוא ראו מה בין בני לבין חמי.

ויעזור ה' שבזכות הזהירות בממון חברו נזכה לגאולה השלימה בב"א.

אל מעלת הרבנים הגאונים חברי בית הדין היכל המשפט

אני בתפקידי משמש כוועד הבית בפועל של בניין המגורים בו אני מתגורר, וכחלק מהתפקיד אני אמור לדאוג לכל ענייני הבניין החל מגביית כספים טיפול בתקלות ועוד כהנה וכהנה עניינים הנוגעים לרווחת דיירי הבניין, ולתועלת כלל השכנים שנוכל לדור יחד באהבה אחווה שלום ורעות.

אני לא יודע אם זה מתפקידי כנציג ועד הבית או שאין זה מתפקידי, אך ממרום תפקידי כנציג ועד הבית לקחתי על עצמי במשך השנים את תפקיד השוטר לוודא כיהשכנים לא משאירים דברים מיותרים במחסנים וכמובן שלא בכניסה לבניין או במעברים שיש בהם בכדי להפריע למעבר דיירי הבניין או לנראות הבניין שיראה כבניין מכובד ולא כמעברה או מחסן גורטאות.

והנה לאחר חג הסוכות אחד השכנים השאיר את דפנות הסוכה בכניסה לבניין וגם עכשיו הוא עדיין לא פינה אותם למחסן המיועד לכך, יצויין שאותו דייר אינו עושה זאת מרוע אלא הוא באמת אדם עסוק מאוד, אך בדרך כלל אין זה מענייני להיכנס לראשו של כל אחד, ואני עומד על ראשו עד שיפנה את המטרה, אלא שכאן המקרה שונה מאחר ואותו דייר נתן לי הלוואה שיש בכדי ממש, וכבר תקופה ארוכה שאני לא מעיר לו על כך, וכמובן שהוא מיוזמתו לא מפנה את הדפנות.

השכנים משום מה לא העירו את תשומת לבי לעניין יתכן שזה לא מפריע להם או כיוצ"ב אלא שאחד מבניי ביתי העיר את תשומת לבי שמא יש בזה משום איסור ריבית בכך שאני לא מעיר לו בשל ההלוואה.

אשמח לדעת את ההלכה ולדעת את הדרך בה עלי לנהוג.

תשובת הרבנים

שאלה יפה מאוד ומחכימה, למרות שבפועל אותו השכן יש לו הנאה מכך שאתה לא מעיר לו על אי פינוי דפנות הסוכה, מכל מקום על כל פנים למעשה לא מצאנו מקור לאיסור ריבית בשב וועל תעשה, אך יש לדון מצד ועד הבית אם אין כאן מעילה בתפקיד, במידה וזה חלק מהתפקיד.

המשך בעמוד 3

שתחת יד אביהם היה שלו, ולכן אין להם דין של אדם המזיק. ונראה דאף לפי טעם זה, אין לחייב את מתפללי בית המדרש מדין אדם המזיק, דשפיר סברי שמה שנשאר במקרה של בית המדרש הוא שייך לבית המדרש, ואין להם אלא דין נהנה.

ועתה לאחר שזכינו לדין שאין עליהם כי אם חיוב של 'נהנה', ואי אפשר לחייבם בתשלומין כפי מחירן היקר אצל אותו בעל חנות. נותר לנו לברר עוד אם יש מציאות בעולם להשיב לבעל החנות בקבוקים אחרים שלא רכש אצלו, ולמשל אם נגנבו או נאבדו הבקבוקים שנשארו אחר השלום-זכר, האם יכול בעל השמחה לקנות אחרים ולהשיב לו תמורתם, כדי שלא יצטרך לשלם לו במחיר היקר, או שאינו יכול, כי לכאורה יש מקום לומר שאין בעל החנות מחויב ליטול אלא מה שנתן לו, הם ולא אחרים.

ועוד יש לברר הדבר יותר באופן של לכתחילה, דהיינו כשבאו לבעל השמחה ובקשו ממנו ללוות או לשאול מבקבוקים אלו, ואח"כ ישיבו לו במוצאי שבת בקבוקים אחרים, דלכאורה הרי הבקבוקים שמשויבים לו הם ממש כאותם בקבוקים שהיו, והם חלף ותמורה מה שהיה לו, וא"כ למה לא יהיה יכול להשיב הבקבוקים הללו לבעל החנות. אלא דא"כ מהיכי תיתי לומר שבנטלו בטעות ללא רשותו לא יהיה יכול להשיב בקבוקים ששייבו לו אותם שנטלו.

מכתבים למארח

תחבורה ציבורית

לרבים השואלים בעניין תשלומי הנסיעה בתחבורה הציבורית בחברות השונות, משום מה ישנם כאלו המורים לעצמם היתר לנסוע ללא תיקוף הרב קו בטוענות מטוענות שונות כמו שזה שייך למדינה ועוד כהנה וכהנה סברות כיד ה' הטובה עליהם.

בסייעתא דשמיא יצא לאור קונטרס ובו הסבר רחב ומקיף על אופן התנהלות השוטפת של הדברים, וכיצד הדברים מתנהלים בשטח, מי הבעלים של התח"צ ועוד עניינים רבים וחשובים הנוגעים לדיני תשלומים בתחבורה הציבורית, הדברים שנכתבו בקונטרס נתלבנו עם גדולי הפוסקים הגאון הגדול רבי צבי ברוורמן שליט"א ועוד מגדולי הפוסקים.

ניתן לקבל את הקונטרס לזיכוי הרבים במייל 6007489@gmail.com

גזל שינה

לכבוד מערכת היכל המשפט רציתי לבקש שתעלו את נושא גזל השינה למודעות בפסקי הלכה ברורים בנושא, אני למעשה גר באיסוד צפון עם ילדים בלע"ד והדבר מפריע לי ובפרט בשנים האחרונות שהתבגרתי קצת והדבר ממש טורד את מנוחתי כבר חשבתי מספר פעמים לעבור דירה, אך בגילי הדבר הוא לא כל כך פשוט.

ניסיתי לעורר מספר פעמים את הנושא בשכונה בכל מיני הזדמנויות, וברוך ה' אפשר דרא והילדים היום תלמידי חכמים עצומים, ובנוסף לכך רוצים הילדים לקרב את ביאת המשיח ומהדרין מן המהדרין בעניין דוד עקבתא דמשיחא חוצפא יסגי, והם העירו לי שאין שום מקור לגזל שינה וזה סתם המצאה שכבר שכחו מה זה להיות ילדים, וכמו שאר ההמצאות שאסור ללכת עם מטריה מתחת לגג ועוד כהנה וכהנה, אמרות שפר, ואשר על כן הייתי שמח עם תעלו את הנושא ואת המקורות לעניין.

שירבו כמותכם בישראל

אני רוצה להודות לרבני ודייני היכל המשפט שעשו מעל ומעבר על מנת להקל עלי מסבלי, ומעשה שהיה כך היה כבר שנים שיש לי סבל בל יתואר מחמת איזה שינוי בדירתו של אחד השכנים המתגורר בסמיכות אלי, כמו כן הנ"ל היה משכיר את דירתו לאנשים שאין רוח השכונה נוחה מהם, וכמה שדיברתי איתו הלה עמד על דעתו שהצדק עימו, והוא מוכן ללכת להתדיין על כך אצל רב מוסמך.

אלא שלמרות רצונו הטוב ללכת להתדיין הדבר לא התאפשר בשל מגוריו בחו"ל, והנה בשבוע האחרון הנ"ל נודע לי כי הנ"ל הגיע לארץ למספר שעות, ומיד יצרתי קשר איתו על מנת ללכת להתדיין אלא שהתברר לי שהשעות האפשריות מבחינתו הם שעות הלילה המאוחרות, פניתי ידידים הפנו אותי להיכל המשפט, שם עשו מאמץ מערב למצופה וקיבלו אותנו לדיון בשעות לא שעות, ולמרות שלא בכל הטענות צדקתי, בכל אופן תודותי נתונות לכל העוסקים במלאכת הקודש למזכירות ולרבנים החשובים כל אחד בשמו הטוב יבורך.

בברכה צ. שולמן

חנות פיצוחים

מעל במה חשובה זו ברצוני לעורר על תופעה מטרידה, בבעלותי חנות פיצוחים ושינם אנשים שבאופן קבוע מגיעים לחנות בערב שבת ותוך כדי הקניות עומדים הם לשיחה עם אחד החברים ליד עמדת הפיצוחים ופשוט מרשים לעצמם לטעום מכל הבא ליד משך דקות ארוכות.

ואילו מדובר בטעימה חד פעמית לצורך בדיקת טעם הפיצוחים החרשתי, אך כשמדובר בתופעה קבועה שהולכת ומתרחבת וחבר מביא חבר, הרי שזה ממש גזל גמור.

להינזק מכך, שהרי הוא את עבודתו עשה נאמנה.

טענת הנתבע

ראובן הנתבע השיב כי מאחר והסיבה היחידה שבגינה התבטלה העיסקא קשורה בעו"ד ורק בגללו פוצצה העיסקא לכך לא מגיע לו כלום. ובנוסף הרי בפועל הוא לא סיים את עבודתו שהרי הוא אמור גם להעביר בטאבו את הנכס על שמי.

העו"ד התובע ביקש להדגיש כי במקרה זה לא היה מוטל עליו להעביר את הקרקע בטאבו על שם הקונה מאחר ומקובל כי ב"כ של היזם הוא זה מבצע את ההעברה בספרי הרישום ומכיון שכן הרי הוא סיים את עבודתו, ואשר על כן עליו לקבל את כל התשלום.

ההכרעה

הנתבע ישלם סך 80% מתוך סך החיוב אותו התחייב לשלם כשכר טירחא, כלומר 80% מתוך 0.5%.

מטענות הצדדים לא ברור כלל מה היה הסיכום ביניהם האם על העו"ד להביא את העיסקא לידי גמר ועבור כך הוא יקבל את שכרו, או שתפקידו היה

כוח המוכר בכל ענייני עריכת החוזה והתמקחות על סעיפים מסויימים לטובת הרוכש, וכל כיוצ"ב.

הלקוח חתם על החוזה והחוזה הועבר לחברה לחתימה, למעשה בסופו של דבר בשל עניינים שונים שידובר בהם בהמשך הדיון העיסקא נפלה ולא הגיעה לידי ביצוע סופי.

ראובן טוען שבגלל העו"ד לא יצאה העיסקא לפועל, ואילו העו"ד טוען כי הוא עשה את כל המוטל עליו, והוא אין לא מושג מה קרה היכן שהוא בהתנהלות שבין הלקוח והקבלן שלא בנוכחותו ואז בוטלה העיסקא. העו"ד תבע את סך דמי הטירחא מהלקוח כפי שסוכם, והלקוח סרב לשלם.

המערער סירב לשלם, והמשיבה הגיש

התביעה:

העו"ד תובע את הלקוח על מנת שזה האחרון ישלם לו את דמי הטירחא כפי שסיכמו ביניהם, מאחר ועל פי טענתו הוא עשה את כל המוטל עליו להביא את העיסקא לידי גמר לטובת הלקוח והסיבה שהעיסקא לא נסגרה בסוף לא קשורה אליו, ופיצוץ העיסקא התרחש היכן שהוא בתהליך הדברים שהתנהל בין היזם ללקוח, ומשכך אין הוא אמור

עו"ד תובע את הלקוח שישלם לו את דמי התיווך עליהם סוכם בתחילת התקשרותם, בעוד התובע אינו רוצה לשלם בשל טענתו כי העו"ד אחראי על אי חתימת ההסכם בסופו של דבר, ושמכך הוא לא צריך לשלם לו.

מקרה הנדון:

בשנת תש"פ קיבל ראובן הצעה מידיד טוב להשקיע באיזה קרקע חקלאית המיועדת להפרשה לבניה באזור מבוקש במרכז הארץ, במחיר מוזל, ראובן הנ"ל שאין לו את הידע הנדרש ואינו בקיא כלל בהלוך ילך בכל הנוגע להפרשת קרקעות וכמו כן אין לו את הכישורים להתמקחות על המחיר פנה לעו"ד דתי שהמליצו עליו כאחד שמבין היטב בכל נככי הפרוצדורות בעניין על מנת שזה יבדוק את הנתונים את כדאיות העיסקא וינהל את כל התהליך, החל מסגירת מחיר טוב עד סיום העיסקא על הצד היותר טוב.

הצדדים סיכמו על סכום של 0.5% עבור דמי הטירחא.

העו"ד בדק את פרטי העיסקא התמקח על המחיר, מה שהביא לידידה חדה במחיר עשה את כל הנדרש ונתן אישור להמשיך בעיסקא ועמד בקשר מול בא

המשך בעמוד 4

המשך היכל המעשה

שאלת סנין

לפני כחודש נסעתי באוטובוס מבני ברק לירושלים ושמעתי שיחה ערה מאחד הנוסעים שדיבר בטלפון בקול רעש גדול, שניתן היה לשמוע בכל מרחבי האוטובוס את כל השיחה, ובנוסף לזה בשונה מרגילות האנשים שמדברים בטלפונים באוטובוס, שנותנים לציבור לשמוע רק צד אחד של השיחה, בא בזמן שאת הצד השני אין הציבור יכולים לשמוע, ורק ניתן להסתמך על ההשערה מה הייתה תגובת הצד השני, כאן במקרה דנן הנוסע המדובר חזר כמעט מילה במילה על דברי הצד השני, הא אז אתה אומר כך וכך וכו'.

לא אלאה את הרבנים בתיאור המקרה, אך היה חשוב לי להבהיר שאת פרטי השיחה שמעתי לא מרצוני הטוב אלא בעל כורחי.

לגופן של דברים מאחר ושמעתי את כל השיחה לפרטי פרטיה, נודע לי על דירה מסויימת שהוצעה לנוסע על ידי איזה מתווך מוכר וכעת הוא מתלבט עם הצד השני על המעלות והחסרונות, כמובן שבמהלך השיחה הוצגו כל פרטי הדירה על מעלותיה וחסרונותיה, על פי מבטו של הנוסע המדובר.

אני לא בא להצדיק את מעשי, אך מאחר ואני כבר תקופה די ארוכה מחפש לרכוש דירה, ועל פי הנתונים שהוצגו בשער בת רבים הרי שהדירה נראית תואמת לציפיות שלנו, אשר על כן הלכה למעשה הלכתי למחרת לדירה על פי הפרטים ששמעתי באוטובוס ואכן הדירה ענתה על כל הדרישות, מה שהביא אותנו בסופו של דבר לחתום על חוזה.

אני לא יודע אם אותו אחד רצה לסגור ויש כאן עני המהפך בחררה, או לא, בכל מקרה אני לא מתכוון לפנות את הדירה, השאלה שלי היא רק, האם עלי לשלם דמי תיווך או לא, ואם כן למי עלי לשלם האם לנוסע שדרכו הגעתי לפרטים או למתווך, יצויין שבשיחה הוזכר שהדירה הוצעה לו על ידי מתווך.

תשובות למדור זה ניתן לשלוח במייל המערכת (ולצייץ עבור שואל בעניין)

heychalhamishpat@gmail.com

זה היום עשה ה' נגילה ונשמחה בו, ברגשות עזים ולבבות הומים, זוכים אנו להוציא לאור בימים אלו את קובץ 'היכל המשפט' בו יופיעו אחר כבוד מאמריהם של גדולי הפוסקים, וכמובן הרבנים והדיינים חברי ותלמידי מעצמת 'היכל המשפט'.

קובץ הבכורה טומן בחובו עמל רב ויגיעה עצומה פרי עמלם של הרבנים והדיינים החשובים שהשקיעו מזמנם בדברים הנוגעים לענייניו של כל אחד ואחד, בפרקטיקה המעשית, ויש בהם תוספת ערך לעולם התורה בכלל, ולעולם המשפט התורני בפרט, ועוסק רובו ככולו בענייני ריבת וחז"מ.

קובץ זה מצטרף לשורה של יוזמות ברוכות עליהם עומלים רבני ודייני בית הדין, ומטרתו להנגיש לציבור שוחרי התורה את

המשך מתוך כתלי בית הדין

היה רק לעשות את כל הנדרש על מנת להביא את העיסקא לידי גמר.

בזה אין חולק כי העיסקא לא הגיעה לידי גמר, ולכן עד כמה שתפקיד העו"ד היה להביא את העיסקא לידי גמר, עם כל הצער ובטירחא שבדבר בסופו של דבר הוא לא עשה את המוטל עליו, ואין הלקוח מחוייב לשלם, אך אם תפקידו הוא רק לעשות את הנדרש על מנת להביא את העיסקא לידי גמר, הרי שעה מעל ומעבר למצופה ממנו, ועל הלקוח לשלם את שכרו המושלם.

ומאחר והיותר נראה כי העו"ד נשכר לבצע את המקסימום על מנת להביא את העיסקא לידי גמר, אשר על כן יש לפשר, לטובתו.

מקורות

מבואר בתוספתא ב"מ פ"ז ה"ב וזכר נפסק להלכה בשו"ע (חו"מ ס' שלה סעיף ג') שכרו להביא תפוחים לחולה והביא ומצאו שמת, או שהבריא, לא יאמר טול מה שהבאת בשכרך אלא נותן לו כל שכרו, וכן כל כיוצא בזה. ובשו"ת חוות יאיר (קנד) נשאל על אודות ראובן שביקש משמעון שיעשה עבורו איזה השתדלות אצל המלכות, ופסק עמו ליתן לו שכר עשרים ר"ט בשכרו, ושמעון עשה את שלו בטורח גדול ויגיעה רבה, והוציא כמה הוצאות, ודמי לא יחרץ על זה, ולא עלתה בידו, ומבקש מראובן שיחזיר לו ההוצאות וגם יתן לו שכר הכתוב לו. שהרי הרופא נוטל שכר פסיעותיו וכתביבתו, אפילו מת החולה, והשיב החווי"י 'והיינו טעמא גם כן ברופא ששכרו קבוע וידוע, והוא הדין הכי נמי בסרסור ושדכן אם אמר לו זה שדך לו פלונית או סרסר לי בית פלוני וקבע לו שכר אם לא אמר לו לכשתגמר הדבר רק סתם, וזה טרח נוטל מה שקצב'. והוא מושתת על דברי המהר"ם פדוואה (שו"ת סי' סג), וכתב הסמ"ע (חו"מ רסד סקי"א) דבאם לא התנה מפורש שאת שכרו הוא קוצב לו רק על גמר המלאכה, אלא הסכימו בסתם על המלאכה שיעשה וקצבו את שכרו של הפועל, הפועל מקבל את שכר מלאכתו שקצבו, אפי' לא עלה בידו התוצאה.

אולם יעויין בסוף דברי החווי"י שכת' וז"ל 'אם אמר לו שדך לי פלונית או סרסר לי בית פלוני וקבע לו שכר אם לא אמר לו לכשתגמר הדבר רק סתם וזה טרח נוטל מה שקצב אם אינו סך גדול ורוב מהראוי לטורח כזה שאז ודאי בין שתדלן בין סרסור אין לו רק הראוי לטובת ההוא שראוי לאיש ההוא וכו"'. וא"כ אפשר שכאן שסכום העמלה גבוה מאוד אפשר שלא יצטרך לשלם כמו כן יש לעיין כאן שהרי אפשר שכאן לא עשה העו"ד את כל מה שנצרך לעשות שהרי בתפיקדו גם ללוות את ההליך לאחר מעשה וא"כ עדיין לא השלים פעולתו, עוד יעויין שכל דברי החווי"י

~ מערכת היכל המשפט ~

0733831747

שלוחה 1: מענה מדייני היכל המשפט בין השעות 08:00 22:00 בענייני חו"מ וריבית, באידיש ועברית.

שלוחה 2: הצטרפות ללגיטו של מלך, להיות חלק מהמהפכה בעולם הדיינות והבוררות, בשימוש מעשי בפרקטיקה שמאחורי עולם המשפט.

שלוחה 3: ניתן להשאיר שאלות למורנו הרב שליט"א על ידי הקשה על 1 ושמיעת השאלות והתשובות ממורינו הרב שליט"א על ידי הקשה על 2,

שלוחה 4: מזכירות, ניתן להזמין דיוני בוררות, בבית הדין או בבתי דין אחרים, כמו"כ ניתן להזמין שיעורים מרתקים ממיטב רבני בית ההוראה, בפרקטיקה המעשית בחו"מ ו/או בהלכות ריבית מהעניינים הנוגעים לחיי היום יום במציאות המשתנה, השיעורים מיועדים למגוון רחב של קהלי יעד וניתן גם לשלב מצגת במהלך השיעור.

▪ לשלוח לבדיקה חוזי מכר /רכש, חוזי שכירות, חוזי העסקה, חוזי עבודה, חוזי שותפויות ועוד, רבני בית ההוראה יעברו על החוזים ויוודאו כי החוזים נעשו כדין וללא חששות, וספקות.

▪ כמו"כ ניתן לתאם פגישה עם רבני בית ההוראה לסיוע בעריכת חוזים שונים, צווי ירושה, ועוד...

מחלקת עסקים ~

כפי שכל מנהל חברה מבין כי בכדי לוודא שהחברה מתנהלת כלכלית נכון וצועדת על דרך המלך יש להתייעץ על בסיס קבוע או להעסיק רו"ח ו/או יועץ עסקי, כל אדם בר דעת מבין כי לנהל חברה מבלי להיכנס לאין ספור בעיות סיבוכים וספקות משפטיות יש להעסיק עו"ד ושכל מסמך היוצא מהחברה יערך על ידי עורך דין מקצועי בתחומו.

בכדי לתת מענה לדרישה ההולכת וגוברת, מוקמת בימים אלו מחלקת עסקים מיוחדת, בה יכהנו רבנים ודיינים המכירים את השטח המעשי, לצד אנשי עסקים מהמעלה הראשונה, שיתנו מענה ויעוץ לחברות / עמותות / עסקים, באופן קבוע ו/או מזדמן, בעריכת חוזים, אונאה, ריבית, הלנת שכר, מקח טעות, מקח החוזר, שכר שבת, חול המועד, ועוד שלל נושאים ועניינים המשתנים מחברה לחברה ומענף לענף.